

רע"פ 3431/24 - יוסף גבארין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3431/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יוסף גבארין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 47566-07-23 מיום 4.3.2024 שניתן על ידי השופט א' בולוס; בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל

בשם המבקש: עו"ד אחמד כתאנה

החלטה

1. במסגרת פל"א 5080-10-21 בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופט ע' פלד) הרשיע את המבקש על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודה; אי-ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); נהיגה כאשר נוסע לא חגור לפי תקנה 83(א) לתקנות; ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

בגזר הדין מיום 15.6.2023 הושת על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל; פסילה מלנהוג, מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה למשך 10 שנים, 5 שנים מתוכן בחופף לעונש פסילה שהוטל עליו בתיק אחר, בהתאם לסעיף 40(א)(1) לפקודה; וענישה נלווית נוספת. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה

(השופט א' בולוס) ב-עפ"ת 47566-07-23 מיום 4.3.2024.

2. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי ולצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. בין היתר, המבקש טוען כי מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום לתעבורה מחמיר עמו יתר על מידה בשים לב לנסיבות המקרה ולמדיניות הענישה הנוהגת; כי יש להחיל בעניינו את הוראת סעיף 40א(ג) לפקודה כך שתקוצר תקופת הפסילה בפועל שהוטלה עליו; כי תסקיר שירות המבחן אינו מתייחס באופן הולם לנסיבותיו האישיות; וכי התקופה שבה שהה המבקש במעצר וכן הודאתו לפני בית משפט השלום לתעבורה לא קיבלו משקל מספק בגזירת עונשו.

3. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 7901/23 אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.4.2024)). יתר על כן, הלכה היא כי בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים יוצאי דופן שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 2782/24 מחפוז נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (3.4.2024)). המקרה דנן אינו מעורר סוגיה עקרונית; אף לא מצאתי כי עניינו של המבקש מעורר חשש לעיוות דין.

4. כפי שציינתי בפרשיות קודמות, חומרתן הרבה של עבירות התעבורה מחייבת הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. זאת, בשל הסכנה המגולמת בהן לעבריינין ולכלל משתמשי הדרכים (רע"פ 304/24 נחמני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.1.2024)). הדברים מקבלים משנה תוקף, מקום בו מדובר בעבירת נהיגה בזמן פסילה, המבטאת זלזול עמוק של העבריינין כלפי החלטות בית המשפט, רשויות החוק וגורמי האכיפה (רע"פ 7921/23 אבו קנדיל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.11.2023)). המקרה שלפניי נמנה על המקרים המחייבים נקיטה ביד קשה, בפרט בהינתן עברו התעבורתי של המבקש הכולל 14 הרשעות קודמות, והמלצת שירות המבחן להטלת ענישה מוחשית "שתחדד לו את חומרת מעשיו ותהווה עבורו גבול ברור להישנות התנהגות דומה".

על האמור אוסיף כי הערכאות קמא נתנו דעתן לטענות המבקש, ובכלל זאת לנסיבותיו האישיות ולהשגותיו על תסקיר שירות המבחן. בית משפט השלום אף ראה לקבוע כי מחצית מתקופת הפסילה בפועל שהוטלה על המבקש תרוצה בחופף לפסילה שהושתה עליו בתיק אחר. לא מצאתי כי נפל בקביעות אלה פגם - לא כל שכן כזה המצדיק מתן רשות ערעור.

לבסוף, יצוין כי השגות המבקש מופנות בחלקן כלפי מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו, אך כפי שנקבע זה מכבר, התוצאה העונשית הסופית היא שנבחנת על ידי ערכאת הערעור, בפרט במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 1306/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.2.2024)). משזו הולמת כראוי את חומרת מעשיו של המבקש, הרי שהבקשה דנן אינה מגלה עילה להתערבות.

5. הבקשה נדחית אפוא; ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, ט"ז בניסן התשפ"ד (24.4.2024).

שופט
עמוד 2
